

החדש השלשה עשר, זה א, וזה וא"ו, שנה של שלשה עשר ירחים, ובה צריך להשוות שנת החמה עם שנת הלבנה, וליחד אותם במהלך האמצעי שהוא העמוד האמצעי, ואם אדם יודע למנות ולהשוות שנת החמה עם שנת הלבנה וליחד אותם, הוא יודע מתי יהיה פסח בחדש האביב, ובה ישוה האב והאם הבן והבת. זהו שפתוב ושמתם ועשיתם פי היא חכמתכם ובינתכם. ושמתם ועשיתם - זה ו"ה. פי היא חכמתכם ובינתכם - זה י"ה. ובמה יהיו שוים האב והאם, הבן והבת? בא' שהוא כתר עליון, שאומרת הלבנה עליה, אי אפשר לשני מלכים שישתמשו בכתר אחד, ובגניניה אומרים בשפת וימים טובים ובראשי חדשים, כתר יתנו לה יהו"ה אלהינו מלאכים המוני מעלה, מלך ומלכות.

ועוד היא מצות השחיטה הפשרה בזרים (בנשים), שהם בני אדם שדומים לבהמות, שאלו שלא מתעסקים בתורה, צריך לעשות בהם קרבנות של תפלות שיתקרבו לקדוש ברוך הוא, ואם מתקרבים בתפלות לקדוש ברוך הוא וסובלים כמה מכות, זהו שפתוב פי עליך הורגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה, נראה כאלו וזבחת עליו את עלתיך ואת שלמיך וגומר, שזה מציל אותם ממיתה של מלאך המות. זהו שפתוב אדם ובהמה תושיע יהו"ה.

ואלו שמעשיהם כבהמות השדה, שאוכלים בלי תפלות, מיתתם תהיה כבהמות השדה, ושוחט אותם מלאך המות מדה פנגד מדה, ולא עוד אלא בספין פגום קא שחיט לון, ואתקריאו נבלה,

דעבורא ודא ירחא תלת עשר, דא א, ודא וא"ו, שתא מתלת עשר ירחין, וביה צריך להשוות שנת החמה עם שנת הלבנה, וליחד לון במהלך האמצעי דאיהו עמודא דאמצעיתא, ואם בר נש ידע לממני ולהשוות שנת החמה עם שנת הלבנה ולייחד לון, איהו ידע מתי יהא פסח בחדש האביב, ובדא ישוין אבא ואמא ברא וברתא, הדא הוא דכתיב (דברים ד ו) ושמתם ועשיתם פי היא חכמתכם ובינתכם, ושמתם ועשיתם דא ו"ה, פי היא חכמתכם ובינתכם דא י"ה ובמה יהוין שוין אבא ואמא ברא וברתא, בא' דהוא פתרא עלאה, דאמרה סיהרא עלה, אי אפשר לשני מלכים שישתמשו בכתר אחד, ובגניניה אמרין בשפת ויומין טבין וברישי ירחין, פתר יתנו לה יהו"ה אלהינו מלאכים המוני מעלה, מלך ומלכות.

ועוד איהי מצות שחיטה פשרה בזרים (ג"א בנשים), דאינון בני נשא דדמין לבערין, דאלין דלא משתדלי באורייתא צריך למעבד בהון קרבנין דצלותין, דיתקריבו לקודשא בריך הוא, ואם מתקרבין בצלותין לקודשא בריך הוא, וסבלין כמה מכתשין, הדא הוא דכתיב (תהלים מד כג) פי עליך הורגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה, אתחזי כאלו וזבחת עליו את עולותיך ואת שלמיך וגומר (שמות כ כד), דדא שזיב לון ממיתה דמלאך המות, הדא הוא דכתיב (תהלים לו ז) אדם ובהמה תושיע יהו"ה.

ואלון דעובדיהו פבערין דחקלא דאכלין בלא צלותין, מיתתהון יהא פבערין דחקלא, ושחיט לון מלאך המות מדה פנגד מדה, ולא עוד אלא בספין פגום קא שחיט לון, ואתקריאו נבלה,

וְעַל־יִיהוּ אֶתְמַר (ישעיה כו יט) נְבַלְתִּי יְקוּמוּן, מֵאִי סַפִּין פְּגוּם דָּא סמא"ל אַל אַחַר, סַפִּין פְּגוּם וְדַאי אֶתְקַרִי, וְאִיהִי פְּגִימָה סַם הַמּוֹת, טְרִיפָה וְנַבְלָה. (דף נט ע"ב) וְכִיּוֹן דְּאֶתְיִיהִבוּ בִּידִיהוֹן כְּבַר קַבִּילוּ עֲנֻשְׁיָהּ, וּבְגִין דָּא נְבַלְתִּי יְקוּמוּן, וְכָל סִירְכָאן דְּסַם הַמּוֹת אֵינוֹן רַגְלִין דִּילָהּ, וְעַל־יִיהוּ אֶתְמַר (משלי ה ה) רַגְלִיָּהּ יוֹרְדוֹת מְוֹת וְגוּמַר, וְאֵינוֹן ח"י סְרֻכּוֹת, עַל־יִיהוּ כְּתִיב (בראשית ח כא) וְלֹא אוֹסִיף עוֹד לְהַפּוֹת אֶת כָּל ח"י כְּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי, לְאֵינוֹן דְּמַצְלִין ח"י בְּרַכָּאן דְּצְלוֹתֵין, (וּמֵאן גְּרִים דְּמִי טוֹפְנָא מִתְנַבְרִין, מֵאן דְּאִירִיק מֵיָא דְּרֹעַ בְּרִית מִילָהּ בְּנִדְהָ שְׁפַחָה גּוּיָהּ זוּנְהָ) וְלְעוֹלָם וּוְרָדָא בְּכָל אֶתְר דְּתַתְּסַרְף טְרַפָּה וְאֵינָה חֲזִיָּה, דְּבְכָל אֶתְר דְּתַתְּסַרְף בְּבַר נֶשׁ בַּחוּבִין דִּילָהּ קִטִּילַת.

וְעוֹד שְׂכִינְתָא אִיהִי מְצוֹת אָסִיפַת נוּנִי יִמָּא דְּאוּרִייתָא, דְּאֶתְמַר בְּהוֹן דְּגִים וְחַגְבִּים אֵינֶן טְעוּנִין שְׁחִיטָה, וְאֵינוֹן תְּלַמִּידי דְּבִי רַב דְּמַתְּרַבִּין בִּימָא דְּאוּרִייתָא, דְּעַל־יִיהוּ אֶתְמַר אָסִיפַתָּן הִיא הַמְּתַרְתָּן אוֹתָן, הֵדָּא הוּא דְּכְתִיב (במדבר יא כב) יֶאֱסֹף לָהֶם וּמָצָא לָהֶם, הִיא הַמְּתַרְתָּן אוֹתָם מִשְׁחִיטָה וְדַאי.

וְגַרְפוּי דְּשְׂכִינְתָא אֵינוֹן פְּסוּי דַם חֲזִיָּה אוּ עוֹף, דְּאֵינוֹן פְּנִפִּי יוֹנָה, וְאֵלִין אֵינוֹן פְּנִפִּי מְצוּהָ, דְּמַכְסִּין עַל דְּמִיהוֹן, דְּלֹא שְׁלִטִין עַל־יָהּ פְּלַבִּין דְּאֵינוֹן חֲצִיפִין, דְּאֵינוֹן מְלֹאכִי חַבְלָה (וּבְלָהוּ), וְדִלָּא אֲשַׁתְּמוּדְעוֹן בְּהוֹן מְאִרִי חוּבִין, (הרי) הֲכִי הֵדָם הוּא הַנֶּפֶשׁ, וְעַפְרָא דְּמַכְסִּיאַ עֲלִיו רְמִיז (דברים לב מג) וְכַפֵּר אֲדָמְתוּ עִמּוֹ.

וְעוֹד שְׂכִינְתָא אִיהִי בְּדִיקַת סִימְנֵי חֲזִיָּה אוּ עוֹף, מְבַנֵּי נֶשׂא דְּדַמְיִין לְחִיוֹן וּבְעִירִין וְעוֹפִין, דְּעַל־יִיהוּ אֶתְמַר (שמואל א יד לד) וּשְׁחַטְתֶּם בָּזָה, לְחִיוֹת וּבְהֵמוֹת וְעוֹפוֹת, שְׁעַלִּיהֶם נֶאֱמַר וּשְׁחַטְתֶּם בָּזָה, בְּדַק כְּמוֹ זֶה, שְׁהֶם סוּבְלִים מִפּוֹת, כְּמוֹ

מְדָה, וְלֹא עוֹד, אֶלָּא בְּסַפִּין פְּגוּם שׁוֹחֵט אוֹתָם, וְנִקְרְאוּ נְבַלָּה, וְעַל־יָהֶם נֶאֱמַר נְבַלְתִּי יְקוּמוּן. מַה זֶה סַפִּין פְּגוּם? זֶה סמא"ל אַל אַחַר, וְדַאי נִקְרָא סַפִּין פְּגוּם, וּפְגִימָה הִיא סַם הַמּוֹת, טְרַפָּה וְנַבְלָה, וְכִיּוֹן שְׁנַתְּנוּ בִּידִיהֶם, כְּבַר קַבִּילוּ עֲנֻשָׁם, וּמִשׁוּם זֶה נְבַלְתִּי יְקוּמוּן, כָּל הַסְּרֻכּוֹת שֶׁל סַם הַמּוֹת הֵן הַרְגָלִים שְׁלָהּ, וְעַל־יָהֶן נֶאֱמַר רַגְלִיָּהּ יוֹרְדוֹת מְוֹת וְגוּמַר, וְהֵן שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה סְרֻכּוֹת, עַל־יָהֶן כְּתוּב וְלֹא אוֹסִיף עוֹד לְהַפּוֹת אֶת כָּל ח"י כְּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי, לְאוֹתָם שְׁמַתְפַּלְלִים שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה בְּרֻכּוֹת שֶׁל הַתְּפִלוֹת. (ומי גרם שמי המבול מתגברים? מי שמריק מי הזרע של ברית מילה בנדה שפחה גויה זונה) וְלְעוֹלָם הַיּוֹרְדָא, בְּכָל מְקוֹם שְׁתַּסְתַּרְף - טְרַפָּה, וְאֵינָה חֲזִיָּה, שְׁבְכָל מְקוֹם שְׁתַּסְתַּרְף בְּאֲדָם בַּחֲטָאָה - הוֹרְגַת.

וְעוֹד, שְׂכִינָה הִיא מְצוֹת אָסִיפַת דְּגֵי הַיָּם שֶׁל הַתּוֹרָה, שְׁנֶאֱמַר בְּהֶם דְּגִים וְחַגְבִּים אֵינֶן טְעוּנִין שְׁחִיטָה, וְהֶם תְּלַמִּידי בֵּית רַב שְׁמַתְרַבִּים בְּיָם הַתּוֹרָה, שְׁעַל־יָהֶם נֶאֱמַר אָסִיפַתָּן הִיא הַמְּתַרְתָּן אוֹתָן. זֶהוּ שְׁכַתּוּב יֶאֱסֹף לָהֶם וּמָצָא לָהֶם, הִיא הַמְּתַרְתָּן אוֹתָם מִשְׁחִיטָה וְדַאי.

וְכַנְפֵי הַשְּׂכִינָה הֵם פְּסוּי דַם חֲזִיָּה אוּ עוֹף, שְׁהֶם כְּנָפֵי יוֹנָה, וְאֵלוּ הֵם כְּנָפֵי מְצוּהָ, שְׁמַכְסִים עַל דְּמִיָּהֶם, שְׁלֹא שׁוֹלְטִים עַל־יָהֶם כְּלָבִים שְׁהֶם חֲצוּפִים, שְׁהֶם מְלֹאכִי חַבְלָה (וּבְלָם), וְשְׁלֹא מְפִירִים בְּהֶם בְּעַלִּי הַחֹבוֹת, (הרי) כְּףֵי הַדָּם הוּא הַנֶּפֶשׁ, וְהַעֲפָר שְׁמַכְסָה עֲלִיו רוּמּוֹ וְכַפֵּר אֲדָמְתוּ עִמּוֹ.

וְעוֹד, שְׂכִינָה הִיא בּוֹדְקַת סִימְנֵי חֲזִיָּה אוּ עוֹף מְבַנֵּי אֲדָם שְׁדוּמִים כְּמוֹ זֶה, שְׁהֶם סוּבְלִים מִפּוֹת, כְּמוֹ

בְּדוֹק כָּמוֹ זֶה, דְּאִינוֹן סְבָלִין מִכְתָּשִׁין, כְּמָה
 דְּאוּקְמוּהוּ פִּי עֲלִיף הוֹרְגֵנוּ כָּל הַיּוֹם (תהלים מד
 כג), וּבְכָל יוֹמָא לֹא מְנַיְחִין צְלוֹתֵין, וּבְדִיק לֹון
 קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא בְּכֵמָה מִכְתָּשִׁין, וְאֶמְרִין זֶה
 לְזֶה בְּצְלוֹתֵין, קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא פְּרִיק לָן
 מְדִינָא דְּבַעֲרִין וְחִיוֹן דְּאַרְעָא, וְאַעִיל לָן לְמַהוּי
 לָן חוּלְקָא בְּמִלְאַכְיָא, דְּאִינוֹן חֵיוֹת הַקָּדֵשׁ,
 דְּקָרְאֵן זֶה לְזֶה וְאֶמְרִין קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ,
 דָּא אִיהוּ (קְדוֹשׁ) דְּאַתְקַדְשׁ שְׁמִיהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיף
 הוּא עַל יְדִיהּ, וַיְהִי לִיהּ חוּלְקָא בֵּיהּ.

שְׂבָאָרוּהוּ פִּי עֲלִיף הוֹרְגֵנוּ כָּל
 הַיּוֹם, וּבְכָל יוֹם לֹא מְנַיְחִים אֶת
 הַתְּפִלוֹת, וּבוֹדֵק אוֹתָם הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּף הוּא בְּכֵמָה מְכוּת, וְאוּמְרִים
 זֶה לְזֶה בַּתְּפִלוֹת: הַקְּדוֹשׁ בְּרוּף
 הוּא גָּאֵל אוֹתָנוּ מִדִּין הַבְּהֵמוֹת
 וְהַחַיּוֹת שֶׁל הָאָרֶץ, וְהַכְּנִיס אוֹתָנוּ
 שְׂיִהְיֶה לָנוּ חֵלֶק עִם הַמַּלְאָכִים,
 שֶׁהֵן חֵיוֹת הַקָּדֵשׁ, שְׁקוֹרְאִים זֶה
 לְזֶה וְאוּמְרִים קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ,
 זֶהוּ (קְדוֹשׁ), שְׁמֵתְקַדְשׁ שְׁמוֹ שֶׁל
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּף הוּא עַל יְדוֹ וַיְהִי
 לוֹ חֵלֶק בּוֹ.

וְעוֹד, וּשְׁחַטְתָּם בְּזֶה, זֶה אֱלֹהִי
 דְּלִ"ת נו"ן יו"ד, שְׂבּוֹ דֵּן הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּף הוּא אֶת כָּל הַנְּזִיקִין, וְעַל
 כָּל אֱלוֹ שְׁהוֹרְגִים אֶחָד אֶת חֲבֵרוֹ,
 וְעַל כָּל אֱלֹה שְׁגוֹזְלִים יְהו"ה הוּא
 דֵּן, שְׁמֵתְלַבֵּשׁ בְּתַהוּ וְבַהוּ וְחֲשָׁף
 וְתַהוּם, וְדֵן בְּהֵם אַרְבַּע מֵיתוֹת
 בֵּית דִּין, וְהָרִי בְּאָרוֹ אֶת כָּלֵם
 בְּאוֹתֵינּוּ, " גַּחְלַת, ו' שְׁלֵהֲבַת,
 ה"ה הַגְּנוּגִים וְהַאֲוֹרוֹת שֶׁל הָאֵשׁ,
 זוֹהִי שְׂרָפָה, כִּי יְהו"ה אֱלֹהֵינָּה
 אֵשׁ אוֹכְלָה הוּא. סְקִילָה בְּשִׁלֵּשׁ
 אֲבָנִים " י' "י, וְהֵם יְהו"ה כ"ו,
 וְאַרְבַּע אוֹתֵינּוּ " י' "י הֶרֶג בְּחֶרֶב.
 "י רֹאשׁ הַחֶרֶב, ו' גּוּף הַחֶרֶב, ה"ה
 שְׁתֵּי פִּיפּוֹת שְׁלֵה. חֲנֹק ו' (ג),
 נַעֲשֶׂה חוּט כְּמוֹ זֶה זְרָקָא, וְעֲלִיָּה
 "י שֶׁל טַבְעַת, בְּחוּט לְהֵיוֹת כְּרוּף
 לָהּ עַל צְוֹאָרָה, וְסוּד הַדְּבָר -
 אֲבִינוּ מֵת בְּמַדְבָּר. מִק"ף וְהוּל"ף
 הֵם ה"ה, אֶחָד מִק"ף אוֹתוֹ וְאֶחָד
 הוּלְף, עַד שְׁחוֹנְקִים אוֹתוֹ, וּמְשוּם
 זֶה אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּף הוּא רָאוּ
 עֲפָה כִּי אָנִי אָנִי הוּא, אָנִי אָמִית
 וְאַחֲמִיהּ, מְחַצְתִּי וְאָנִי אַרְפָּא וְאִין
 מְצִיל.

וְעוֹד וּשְׁחַטְתָּם בְּזֶה דָּא אֱלֹהִי
 דְּלִ"ת נו"ן יו"ד, שְׂבּוֹ דֵּן הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּף הוּא אֶת כָּל הַנְּזִיקִין, וְעַל
 כָּל אֱלוֹ שְׁהוֹרְגִים אֶחָד אֶת חֲבֵרוֹ,
 וְעַל כָּל אֱלֹה שְׁגוֹזְלִים יְהו"ה הוּא
 דֵּן, שְׁמֵתְלַבֵּשׁ בְּתַהוּ וְבַהוּ וְחֲשָׁף
 וְתַהוּם, וְדֵן בְּהֵם אַרְבַּע מֵיתוֹת
 בֵּית דִּין, וְהָרִי בְּאָרוֹ אֶת כָּלֵם
 בְּאוֹתֵינּוּ, " גַּחְלַת, ו' שְׁלֵהֲבַת,
 ה"ה הַגְּנוּגִים וְהַאֲוֹרוֹת שֶׁל הָאֵשׁ,
 זוֹהִי שְׂרָפָה, כִּי יְהו"ה אֱלֹהֵינָּה
 אֵשׁ אוֹכְלָה הוּא. סְקִילָה בְּשִׁלֵּשׁ
 אֲבָנִים " י' "י, וְהֵם יְהו"ה כ"ו,
 וְאַרְבַּע אוֹתֵינּוּ " י' "י הֶרֶג בְּחֶרֶב.
 "י רֹאשׁ הַחֶרֶב, ו' גּוּף הַחֶרֶב, ה"ה
 שְׁתֵּי פִּיפּוֹת שְׁלֵה. חֲנֹק ו' (ג),
 נַעֲשֶׂה חוּט כְּמוֹ זֶה זְרָקָא, וְעֲלִיָּה
 "י שֶׁל טַבְעַת, בְּחוּט לְהֵיוֹת כְּרוּף
 לָהּ עַל צְוֹאָרָה, וְסוּד הַדְּבָר -
 אֲבִינוּ מֵת בְּמַדְבָּר. מִק"ף וְהוּל"ף
 הֵם ה"ה, אֶחָד מִק"ף אוֹתוֹ וְאֶחָד
 הוּלְף, עַד שְׁחוֹנְקִים אוֹתוֹ, וּמְשוּם
 זֶה אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּף הוּא רָאוּ
 עֲפָה כִּי אָנִי אָנִי הוּא, אָנִי אָמִית
 וְאַחֲמִיהּ, מְחַצְתִּי וְאָנִי אַרְפָּא וְאִין
 מְצִיל.

ו' עֵץ, גְּבוּהַ חַמְשִׁים אַמָּה דָּא ה' הַסְּלִיקַת בֵּי
 לְחַמְשִׁין, זְרָקָא קוּ דְּחִנְיַקַת בַּתְּלַת אַתְוּוֹן,
 דְּשְׁכִינְתָּא תַּפְאָה אִיהִי דֵּן אַרְבַּע מֵיתוֹת בֵּית דִּין, אִיהִי חֲנִיַקַת לְחִיַּבְיָא,

ו' עֵץ, גְּבוּהַ חַמְשִׁים אַמָּה, זוֹ ה'
 שְׁעוּלָה בֵּי לְחַמְשִׁים. זְרָקָא קוּ
 שְׁחוֹנְקַת בְּשִׁלֵּשׁ אוֹתֵינּוּ,

והרג לון, בשרפה וסקילה, ובגין דא ראו עתה
פי אני אני הוא, הדא הוא דכתיב (ויקרא כו
כח) ויסרתי אתכם אף אני וגומר, וכמה
דבשמיה קטיל למאן דאעבר על פרייתות
ומיתות בית דין דאורייתא, הכי מסי ומחיה
בשמיה למאן דמקיים לון.

ועוד מצות גזלת העני בבתיכם דא שכנתא,
דמאן דגזיל צלותא דאיהי צדקה לצדיק
ח"י עלמין, כליל ח"י ברכאן, פאלו גזיל ליה
חיים דיליה דאיהו שכנתא, דאתמר בה (קהלת
ט ט) ראה חיים עם אשה אשר אהבת, וכן מאן
דגרע מענג שבת, פאלו גזיל ליה שכנתיה
דאיהי שבת פת יחידה, ודא גרם דאתגזילת
מניה בגלותא, הדא הוא דכתיב (ישעיה ג
א) ובפשעיכם שלחה אמכם, ותיובתא מאי
ניהו והשיב (דף ט ע"א) את הגזלה אשר
גזל (ויקרא ה כג), דניחזיר שכנתא לאתרה, או את
העשק אשר עשק (שם) דא קודשא בריך הוא
דאתפרש מינה, דשכנתא אתקריאת מצות
עשה מסטרא דימינא, ומצות לא תעשה
מסטרא דשמאלא, ותורה אתקריאת מסטרא
דעמודא דאמצעיתא, וכל מאן דגזיל או עשק
באורייתא, ובמצות עשה ולא תעשה, פאלו
גזל שכנתא מדרועוי דקודשא בריך הוא.

וכן מסטרא דיסוד ח"י עלמין, אתקריאת
מצות ברית מילה, מאן דגזל בברית
ואפיק זרעא מיניה לרשו נוכראה, פאלו אפיק
מרשות היחיד לרשות הרבים, וגרם למהוי
שכנתא נפקא מאתרה דאיהי ארץ ישראל
רשות היחיד, וגלה אותה בין אומין דעלמא
דאינון רשות הרבים, הדא הוא דכתיב (ישעיה
ג יא) ובפשעיכם שלחה אמכם, ובגין דא לא
תשא את שם יהוה אלהיך לשוא (שמות כ

שהשכינה התפתונה היא דנה
ארבע מיתות בית דין, היא
חונקת את הרשעים והורגת
אותם בשרפה ובסקילה, ומשום
זה ראו עתה פי אני אני הוא. זהו
שפתוב ויסרתי אתכם אף אני
וגומר, וכמו שבשמו הורג את מי
שעובר על פרייתות ומיתות בית
דין של התורה, כף מרפא ומחיה
בשמו את מי שמקיים אותם.

ועוד, מצות גזלת העני בבתיכם
זו שכניה, שמי שגזל תפלה,
שהיא צדקה לצדיק ח"י
העולמים, כולל שמונה עשרה
ברכות, פאלו גזל לו את החיים
שלו שהיא שכניה, שנאמר בה
ראה חיים עם אשה אשר אהבת,
וכן מי שגורע מענג שבת פאלו
גזל לו את שכנתו, שהיא שבת
פת יחידה, וזה גרם שנגזלת
מננו בגלות. זהו שפתוב
ובפשעיכם שלחה אמכם,
ותשובה מה היא? והשיב את
הגזלה אשר גזל, שניחזיר השכינה
למקומה, או את העשק אשר
עשק, זה הקדוש ברוך הוא
שנפרד ממנה, ששכניה נקראת
מצות עשה מצד הימין, ומצות
לא תעשה מצד השמאל, והתורה
נקראת מצד העמוד האמצעי,
וכל מי שגזל או עשק בתורה,
ובמצות עשה ולא תעשה, פאלו
גזל שכניה מדרועות הקדוש ברוך
הוא.

וכן מצד של יסוד ח"י העולמים
נקראת מצות ברית מילה, מי
שגזל בברית ומוציא זרע ממנו
לרשות זרה, פאלו הוציא מרשות
היחיד לרשות הרבים, וגרם
שתהיה שכניה יוצאת ממקומה,
שהיא ארץ ישראל, רשות היחיד,
והגלה אותה בין אמות העולם,
שהם רשות הרבים. זהו שפתוב
ובפשעיכם שלחה אמכם, ומשום